

عنوان مقاله:

مناسبات طریقت مولویه با حکومت عثمانی از دوره مصطفی اول تا پایان دوره عثمانی ها

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای تاریخی ایران و اسلام، دوره 15، شماره 28 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

معصومه درسار - گروه تاریخ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماکو، ماکو، ایران

خلاصه مقاله:

مولویه یکی از طریقت های قدرتمند و پراهمیت در قلمرو عثمانی بود که با تکیه بر آداب و اصول تصوف فعالیت می کرد. مولویه از طریق سازگاری با اصول سیاسی و مذهبی امپراتوری عثمانی، پیوند عمیقی با عثمانی ها برقرار نمود و بانفوذ در دستگاه حکومتی عثمانی، گسترش بسیاری یافت و مدت ها در عرصه های مختلف جامعه عثمانی فعالیت نمود. خواست بنیادی مقاله حاضر، واکاوی مناسبات سیاسی، اجتماعی و مذهبی مولویه با حکومت عثمانی از اوایل قرن یازدهم هجری قمری/ هفدهم میلادی تا پایان دوره عثمانی ها می باشد. رویکردها و فعالیت های مولویه در قلمرو عثمانی، مناسبات مولویه با حکمرانان عثمانی و عملکرد مولویان در دوره اصلاحات، مهم ترین مباحث موردبررسی می باشند. روش تحقیق در این پژوهش، توصیفی-تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات نیز کتابخانه ای است. بر اساس یافته های این پژوهش، مولویه همواره با دولت عثمانی روابط پایدار و تنگاتنگی داشته است و مولویان بزرگی نیز بانفوذ در دستگاه حکومتی عثمانی، خدمات ارزنده ای به دولت عثمانی کرده و منجر به حمایت عثمانی ها از مولویه گشته اند، به طوری که حتی مولویه جایگزین بکناشیه شده است. بدین ترتیب مولویه غیر از مواقع بسیار نادر، در امور سیاسی حکومت عثمانی دخالت ننموده و مورد سختگیری واقع نگردید.

کلمات کلیدی:

طریقت مولویه، امپراتوری عثمانی، تصوف، مناسبات، آسیای صغیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1457479>

